

dosarul nr. 2rac-318/18

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (E. Bolocan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea Comercială „Walhalla” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Walhalla” Societate cu Răspundere Limitată împotriva „Stivel-Vest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, venitului ratat, rezilierea contractului de subarendă și evacuare,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de „Stivel-Vest” Societate cu Răspundere Limitată, a fost casată în parte hotărârea din 06 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2016 SC „Walhalla” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Stivel-Vest” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, venitului ratat și rezilierea contractului de subarendă și evacuare.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01.02.2016 a încheiat contractul de subarendă nr. 160201-01 cu „Stivel-Vest” SRL, prin care a transmis pârâtului în sublocațiune încăperile nelocative din construcția cu nr. cadastral xxxxx, din r-nul Ialoveni, s. Horești, str. Ștefan cel Mare 2; 25% din încăperea nelocativă cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 18,4 m.p.; 3,7% din încăperea nelocativă cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 113,2 m.p. și 100% din încăperea nelocativă cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 103,9 m.p.

Conform prevederilor pct. 2.1. din contractul de subarendă, termenul chiriei a fost stabilit pe o perioadă de 3 ani, de la 01.02.2016 până la 31.01.2019 inclusiv.

Cuantumul chiriei a fost stabilit de către părți în mărime de 100 de euro, care, conform prevederilor pct. 3.2, urma a fi plătită de către „Stivel-Vest” SRL în lei conform cursului de schimb valutar al BNM la data plății, în avans la data de 5 a lunii curente.

Reclamantul a menționat că de la data încheierii contractului de subarendă (sublocațiune) și până la data de 05.09.2016 „Stivel-Vest” SRL nu și-a onorat obligațiile contractuale cu bună-credință, acumulând datorie.

La data de 08.08.2016 a expeditat în adresa „Stivel-Vest” SRL scrisoarea nr. 160808-01, prin care i-a comunicat despre rezilierea contractului, unilateral, începând cu 15.09.2016, în baza prevederilor pct. 4.3 din contract și a solicitat achitarea integrală a sumei datorate pentru arendă și penalităților, solicitări care nu au fost admise.

La 18.11.2016 către „Stivel-Vest” SRL a fost expeditată cerere prealabilă, prin care repetat a informat pârâtul despre rezilierea contractului de subarendă nr. 160201-01 din 01.02.2016. A solicitat în termen de 7 zile din momentul primirii cererii prelabile, să execute cu diligență și bună credință obligația de achitare a datoriei formate, penalității contractuale și dobânzii de întârziere, respectiv întocmirea actului de restituire a bunurilor imobile luate în posesie și folosință temporară conform contractului sus menționat, termen în care nici de această dată nu s-a dat curs solicitărilor.

Corespunzător, a considerat că rezilierea unilaterală a contractului de subarendă (sublocațiune) nr. 160201-01 din 01.02.2016 urmează a fi constatată de către instanța de judecată începând cu 15.09.2016, cu obligarea pârâtei la plata chiriei restante, penalității contractuale, dobânzii de întârziere și a venitului ratat calculat pentru perioada până la transmiterea/restituirea efectivă a bunurilor imobile către reclamant.

Reclamantul, concretizându-și cerințele, a solicitat constatarea rezilierii contractului de subarendă (sublocațiune) nr. 160201-01 din 01.02.2016 începând cu 15.09.2016, încasarea din contul „Stivel-Vest” SRL în beneficiul său a penalității de întârziere – 802,54 de lei, a dobânzii de întârziere – 245 de lei, a venitului ratat – 583,33 de euro, precum și dispunerea evacuării „Stivel-Vest” din încăperile nelocative: xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, cu obligarea restituirii către SC „Walhalla” SRL a încăperilor nelocative în starea în care au fost primite, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 iulie 2017 Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, acțiunea a fost admisă integral; s-a încasat din contul „Stivel-Vest” SRL în beneficiul SC „Walhalla” SRL dobânda de întârziere în sumă de 245 de lei, penalitatea în sumă de 802,54 de lei și venitul ratat în sumă de 583,33 de euro, precum și suma de 213,10 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 2500 de lei cu titlu de executare a actelor judiciare și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; s-a constatat rezilierea, începând cu 15.09.2016, a contractului de subarendă nr. 160201-01 din 01.02.2016; s-a evacuat „Stivel-Vest” SRL din încăperile nelocative cu nr. cadastrale xxxxx, xxxxx și xxxxx din construcția cu nr. cadastral xxxxx, situată în xxxxx; s-a obligat „Stivel-Vest” SRL să restituie încăperile nelocative în starea în care au fost transmise în posesiune și folosință.

La 21.07.2017 „Stivel-Vest” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 06.07.2017 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, solicitând casarea parțială a hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a respinge cerințele privind evacuarea „Stivel-Vest” SRL din încăperile nelocative și încasarea venitului ratat. Totodată, apelantul a solicitat anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 30 decembrie 2016 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași și încasarea din contul SC „Walhalla” SRL a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de „Stivel-Vest” SRL, a fost casată hotărârea din 06 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, în partea încasării de la „Stivel-Vest” SRL în beneficiul SC „Walhalla” SRL a venitului ratat și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii; s-a încasat din contul SC „Walhalla” SRL în beneficiul „Stivel-Vest” SRL suma de 277,50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel; s-au menținut măsurile de asigurare dispuse prin încheierea din 30 decembrie 2016 a Judecătoriei Călărași până la rămânerea irevocabilă a deciziei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că în partea încasării din contul „Stivel-Vest” SRL în beneficiul SC „Walhalla” SRL a penalităților și a dobânzii de întârziere, apelantul nu a contestat hotărârea primei instanțe, motiv din care a menținut hotărârea în această parte.

Totodată, instanța de apel a menționat ca fiind stabilit de prima instanță că intimatul SC „Walhalla” SRL și-a exercitat dreptul de reziliere a contractului anticipată în strictă conformitate cu legea și cu prevederile contractuale, astfel apelantul nu ar avea careva temei legal de a ocupa încăperile respective.

În susținerea respingerii pretenției cu privire la încasarea venitului ratat, instanța de apel a menționat că în această parte instanța de fond nu a analizat substanțial circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. În opinia instanței de apel, în cazul din speță, fiind admise pretențiile reclamantului privind încasarea penalităților și dobânzii de întârziere, nu poate fi solicitată și încasarea venitului ratat, or clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile stabilesc de comun acord, anticipat și prin apreciere a cuantumului despăgubirilor ce ar fi fost datorate de partea în culpă, în cazul neîndeplinirii ori îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor asumate.

Pentru recunoașterea venitului ca fiind ratat este necesar ca persoana prejudiciată să presupună că va obține acest venit în condițiile normale ale circuitului civil, adică în condițiile tipice de funcționare a pieții asupra cărora nu influențează circumstanțele imprevizibile sau împrejurările de forță majoră.

La 18 iunie 2018 SC „Walhalla” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform recipisei semnate de directorul SC „Walhalla” SRL, acesta la data de 19 aprilie 2018 a recepționat copia deciziei instanței de apel. Astfel, depunând recursul la data de 18 iunie 2018, recurentul s-a încadrat în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC „Walhalla” SRL în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Walhalla” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SC „Walhalla” SRL.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Walhalla” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru